

gjøre Forslag; der vil deri kunne opstilles, hvorledes Skattefordelingen skal skee, og paa hvilke Objecter Skatteligning skal finde Sted. Det Lovforslag, som jeg nys sigtede til, turde maaskee ogsaa være en Grund til at ansee det for ønskeligt, at man udsatte dette Forholds Ordning, indtil man saae, hvorledes dette, saavel som det Lovforslag, den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har indbragt, ville komme til at stille sig; og førend man gaar ind paa Nogetsomhelst, vilde jeg i alt Fald meget ønske, at Communerne fik Leilighed til at høre sig.

Tscherning: Da den ærede Forslagsstiller et Par Gange har hentydet til, at det Andragende, som har givet Anledning til dette Lovforslag, havde været mig oversendt, og at jeg havde holdt mig tilbage fra at indbringe det, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade har holdt mig tilbage derfra, fordi jeg ikke ansaae det, hvorpaa Andragendet gik ud, for ganske rigtigt, men fordi det forekom mig, at jeg ikke godt kunde indbringe to forskjellige Lovforslag, der behandlede samme Materie. I det Lovforslag, jeg har havt den Ære at indbringe for Rigsdagen, er den communale Beskatning en af de væsentlige Gjenstande, men nu vilde det efter min Mening være urimeligt, om jeg ud af dette Lovforslag skulde tage en enkelt Sag og tildeels behandle den paa en anden Maade end den, hvorpaa jeg har foreslaaet den behandlet i mit Lovforslag. Om Næringsfattens Afstæffelse troer jeg ikke jeg behøver at udtale mig. Jeg har ved forskjellige Leiligheder gjort opmærksom paa, at den, som Sagerne for Tiden staae, søøver aldeles i Luften. Det er egentlig en indbildt Skattemaade, hvorved man under et gammelt tilbønt Navn egentlig følger en ganske ny Methode. Man bestatter i Birkeligheden ikke Næringsen, fordi Næringsen i

den Form, den havde, da den paa en Maade kunde blive Gjenstand for en Skat, lidt efter lidt dør ud, men derimod beskatter man Indtægten af Næringsen, hvad der altsaa bliver det Samme som paa en indirect Maade at forvandle Næringsstaten til en Indtægtsstat, kun at Opkrævnings- og Fordelingsystemet derved gjøres mere vanskeligt og sammensat. Hvad det angaaer, at man skulde høre Communerne, førend man kom til en Afgjørelse, da vilde jeg ansee det for urigtigt, ligesom jeg i det Hele betragter den Methode, saaledes at gaae til hver især og spørge, som urigtig, thi hvor skal man stoppe? Man begynder med Communerne; men i disse har hver enkelt Borger sine Rettigheder, og man ender dog tilsidst med at spørge sig selv. En saadan Fremgangsmaade vilde altsaa kun forvirre Forholdene og gjøre hele den repræsentative Tilværelse overflødig. Man kunde næsten sige, at man vilde have en Tilskyndelse til at stemme for denne Lov og gjøre den færdig, blot for at vise, at man ikke vilde have denne Sagen omkring til alle Slags Folk for at høre deres Raad. En ganske anden Sag er det, om man vilde indføre i Loven en saadan Bestemmelse, at den stedlige Indflydelse kunde gjøre sig gjældende; det kunde imidlertid dog maaskee være urigtigt at formulere den første Paragraph saaledes, at det blev overladt i Communerne's Bøld at vælge en anden Skattemethode, og jeg vil troe, at man gjorde de fleste Byer en Tjeneste ved ikke at lade Beskatningen beroe paa et saadant Vilkaar. Jeg er overbevist om, at man ved at afgjøre Sagen her og ophæve Næringsstaten blot besejrer en Fordom; thi det er kun en Fordom, som paa nogle Steder kan bringe Næringsstaten i Veiret, det er enten en Fordom eller en Indflydelse fra Sider, hvor Indflydelsen ikke burde være saa stor.